

Formanden:

Ordføreren vedrørende forespørgsel nr. F 9, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må straks sige, at vi har et andet sigte med den forespørgsel, vi har rejst.

Efter vores opfattelse har dansk politik over for Israel i årevis hele tiden været ude af balance, forstået på den måde, at man har set bort fra Israels fundamentale ansvar for den voldelige udvikling, vi desværre har set i Mellemøsten. Ansvar er jo fundamentalt set Israels, eftersom det er Israel, der har fremkaldt konflikten og til stadighed forstærker den gennem sin ulovlige besættelse af et andet folks territorium.

Det, vi oplevede under den foregående regering, var, at det, der havde været en årelang ubalance, blev rettet en lille smule op, fordi Danmark også begyndte at være kritisk over for Israel, hvad man jo overhovedet ikke havde været tidligere. Det var hr. Lykkesofts fortjeneste, at der blev en tilnærmelsesvis balance, i hvert fald noget, der mindede om et forsøg på at nærme sig en balance.

Kl. 11.30

Men nu gøres der altså fra borgerlig side her i Folketinget et forsøg på at genoprette den gamle ubalance, et forsøg på at genoprette den situation, hvor det alene er ofrene, nemlig palæstinenserne, som gøres ansvarlige for hele problemet. Det er jo i sandhed en tragisk situation, at vestlige regeringer vil gøre ofrene til ansvarlige for ulykkerne.

Vi har oplevet, at Israel siden 1994 har beslaglagt omkring 45.000 ha til bosættelser i ulovligt okkuperet territorium, forøget antallet af ulovlige bosættere fra omkring 100.000 til nu op imod 200.000, i hvert fald 185.000 efter de oplysninger, der kan kontrolleres. Og det er et stadig stigende tal. Og for slet ikke at tale om de mennesker, Israel myrder; i tirsdags myrdede Israel fire palæstinensere f.eks. Og det får bare lov til at fortsætte og fortsætte og fortsætte.

Det er jo kernen i problemet, og hvis ikke man vil tage fat på det fra vestlig side, vil volds-spiralen fortsætte og fortsætte og fortsætte.

Derfor håber vi på, at vi kan få en konstruktiv videreførelse af den politik, som hr. Lykkesoft tilrettelagde.

Besvarelse**Udenrigsministeren (Per Stig Møller):**

Jeg vil gerne takke for forespørgslerne.

Folketinget havde jo, som det er nævnt, senest i november 2000 en debat om Mellemøsten. I lyset af udviklingen siden da giver det jo, som hr. Jann Sjørnsen sagde, god mening at tage en ny drøftelse af, hvordan vi fra dansk side kan medvirke til at stabilisere forholdene i en region, der jo alt for længe har været præget af vold og terror.

Trods de vedholdende internationale mæglingsbestrebelse er situationen stadig fastlåst. Tilliden mellem parterne er på nulpunktet, og usigterne for fredsprocessen er ringere, end de har været længe.

Mitchellrapporten og Tenetplanen for sidste år, som begge parter accepterede, opregner de skridt, der er nødvendige for at bryde dødvandet og få gang i fredsforhandlingerne. Spørgsmålet er, om viljen er til stede til at implementere dem.

Begge parter sætter spørgsmålstejn ved, om den anden under den nuværende politiske ledelse er rede til at forlade konfrontationskursen. Og ingen af parterne har tillid til hinanden. Kun et stærkt og enigt pres fra det internationale samfund kan tvinge parterne tilbage til forhandlingsbordet.

Den internationale kvartet bestående af repræsentanter fra USA, FN, Rusland og EU er et vigtigt element heri. Kvartetten koordinerer propositionerne og udmeldingerne i forhold til Israel og i forhold til selvstyret. Alle parter lægger stor vægt på dette samarbejde. Det er herudover afgørende at opretholde den tætte dialog med de moderate arabiske nabolande.

Den amerikanske mellemøstsendning Anthony Zinni aflagde besøg i regionen i begyndelsen af januar i år. Hans mission blev fulgt op fra EU's side med besøg af den høje repræsentant Solana og den spanske udenrigsminister. Zinnis besøg fandt sted på baggrund af den mærkbare reduktion af volden og terroren, der fulgte efter Arafats våbenhviletale den 16. december, hvor han på arabisk opfordrede til at indstille intifadaen, hvilket jo præcis et par dage før var blevet stillet som et krav af EU's udenrigsministre i deres erklæring af 10. december.

Der var herefter begrundet håb om, at der denne gang måtte opstå en reel mulighed for at få konsolideret våbenhvilen og iværksat fuld gennemførelse af Mitchellrapportens anbefalin-